

Αύγουστος 1974

Τ'όμολογοῦμε ἀδέρφια, ἐλπίδα δέν ἔχουμε ἐμεῖς
νά δοῦμε τό φῶς τοῦ "Ἡλίου".

"Ἐχουμε ὅμως τό δικαίωμα τώρα π'ἀλλάφρουμε τό χῶμα
τῆς σκλαβιάς μας, καί τό φῶς τῆς Αὐγῆς φωτίζει τίς
κορφές τῶν κυκαρισιῶν, ἐμεῖς οἱ στρατιῆς τῶν νεκρῶν
τῆς προόδου καί τῆς Δημοκρατίας, νά κοῦμε δυδ λόγια
ἀδέρφια σέ σᾶς καί προχωρεῖτε στό δύσκολο δρόμο
π'ἀνοίγαμε μαζί.

Πάνω μας ἕνας δρόμος κιό ὄνετος περνάει σήμερα ὕστερα
ἀπό τοῦ βουνοῦ τό προσπέρασμα καί προχωρεῖ σέ Αεωφόρο:
Τ'όμολογοῦμε ἀδέρφια, ἐλπίδα δέν ἔχουμε ἐμεῖς νά δοῦμε
τήν ὁμορφιά τῆς φύσεως: τήν ἐλπίδα αὐτή τήν δίνουμε
στό πράσινο, νά τό χαροῦν οἱ ἄνθρωποι τῆς Γῆς, καί
οἱ Νέοι νά τό πλεξοῦνε στεφάνι ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος:

Τ'όμολογοῦμε ἀδέρφια ἐλπίδα δέν ἔχουμε ἐμεῖς νά χαροῦμε
τίς χαρές σας, τοῦς ἀγῶνες σας, γιατί πλῆγμα ἔχουμε τᾶ
κοκκαλά μας, θέμελο γερό σέ τούτου τοῦ δρόμου τῆ βαριά
δουλιᾶ, καί πᾶει νά πιασῆ στή Αεωφόρο τοῦ "Ἡλίου".

Ἐλπίδα δέν ἔχουμε ἐμεῖς ἀδέρφια παρᾶ μόνον μιά:

"Ὅπως δέν θά σᾶς ξεγελήσουν οἱ μακόχαρες οἱ ἔριδες"

καί ἐλκυστικῆς παραμονεύουν, νά διαχάσουν τό δρόμο
τό δρόμο τῆς ζωῆς καί πᾶει νά πιασῆ στή Αεωφόρο τοῦ "Ἡλίου"

Ἀδέρφια μας Πατριῶτες μονοιασμένοι, πιασμένοι χέρι-χέρι
μ'ἄλους τοῦς λαούς, σῶστε τήν μαρτυρικῆ Κόπρο, γιά νά
σωθῆ ἡ πατρίδα μας κ'ἡ Εἰρήνη τῶν λαῶν ἀπ'τῆ φωτιά
τοῦ Πολέμου, γιά νά σωθῆ καί τό κύρος τοῦ Ο.Η.Ε.

Γειά χαρά σας ἀδέρφια

οἱ

Νεκροί τῆς Προόδου καί τῆς Δημοκρατίας